

ומשנין: כי קתני "דאוי איתחני הרי זה בכל יהל דברו".

כלומר, כך היא כוונת המשנה: כיון שאם תיינה לפני הפסח, תהא היא בבל יהל דברו למפרע אם תלך לבית אביה, לנן לא תיינה אף לפני הפסח.⁽¹⁾

מבקשת עוד הגמרא קושיא על רב יהודה מהא דתנוณ באותה משנה:

האומר לאשתו קודם הפסח: **שאת נהנית לי** [משלין] עד החג שלabhängig הפסח, אם תלכי **לבית אביך עד הפסח הקרוב.**

אם הלבכה לפני הפסח ועbara על תנאי, הרי **היא אסורה בהנאהתו עד החג, ומותרת לילך אחר הפסח.**⁽²⁾

ודידיין: אם הלבכה לפני הפסח **אמורה היא בהנאה עד החג.**

אחר הפסח הרי היא בבל יהל דברו, כלומר: אסורה היא מלכת בית אביה עד החג, כיון שעיל ידי זה תעבור למפרע באיסור "בבל יהל" על ההנאה שננהנה קודם הפסח.

ואי דלא איתחני לפני הפסח [אם לא נהנתה לפני הפסח] מי איכא בלב יהל אחר הפסח, וכי מה איסור יש לה לילך חבית אביה ככל שתרצה!?

אלא **פשיטה** שהסיפה עוסקת באופן דאיתחני האשה ממנה לפני הפסח, ולכן אסורה היא ללכת בית אביה עד החג.

אלמא **מייתחני** [מותרת היא ליהנות קודם הפסח], כלומר: אם לא שמותרת היא להנאות לפני הפסח, איך שנה התנה בפשיטות שאסורה היא ללכת בית אביה עד אחר הפסח, והרי אדרבה מסתמא נמנעה מהליהנות, ושוב מותרת היא לילך.⁽¹⁰⁾

טו-ב **ותיוובתא דרב יהודה!** ?

בבל יהל".

1. ונמצא, שברישא של המשנה משמעינו התנא, שאיסור מלכות אין עליה אלא אם כן הולכה לפני הפסח; ובסתיפא משמעינו התנא, שמל כל מקום אסור היה באונה לפני הפסח, היות ואם תלך אחר החג לבית אביה, תהא היא למפרע באיסור "בבל יהל".

2. התנא בא להסבירו بما שאמיר "מותרת לילך אחר הפסח", שאין חושים: אם נתירנה לילך לאחר הפסח, שמא תשכח שעbara על תנאה לפני הפסח, ולכן נאסרנה לילך אף לאחר הפסח כדי שתזכור שעbara על התנאי ואסורה היא בהנאה עד החג.

עליו.

אבל הרמב"ם ז"ל כתוב, "לוקה הווא" שהדרירה אם ההנה אותה, אבל היא אינה לוקה [אלא שאסורה היא בזה מן התורה]. וכיון שהיא לא נדרה כלל לא שייך בה "לא יהל דברו"; והר"ן חלק עליון, והוכיח שהמדיר אינו עובר [משמעות בבל יהל, אלא משום "לפני עור", מצפה איתן], והוסיף: ומהודר נמי ודאי עבר, דאף על גב דכתיב "לא יהל דברו" לא יהל לדבר קאמר.

ועיין בגר"ח בסטנסיל, והובאו דבריו בשיעורי רבינו שמואל, שמהספרי זוטא מוכח שיש דרשיה מיווחדת מהפסוק לאסור את המודר, ולהזכירו לקים את הנדר שאסר עליו המודר

10. כן נראה בפירושו לבאר את הגמרא, ועל דרך שפירש הר"ן לכאן בעמוד ב גבי "הלך הרי זה